

— Așadar, cînd pisica nu-i acasă, șoarecii joacă pe masă. Ce studiai cu atîta concentrare ?

Cu o prefăcătorie inocentă, Murugan ridică volumul pe care se prefăcea că-l citea acum.

— Se numește *Ecologia elementară*, spuse el.

— Asta văd și eu, spuse Will. Însă eu te-am întrebat ce anume citeai.

— O, aia, strînse din umeri Murugan. Nu te-ar interesa.

— Mă interesează toate lucrurile pe care cineva încearcă să le-ascundă, îl asigură Will. Era pornografie ?

Murugan renunță să se mai prefacă și păru sincer ofensat :

— Drept cine mă iei ?

Will era gata să spună că îl lua drept un băiat obișnuit, dar se abținu. „Un băiat obișnuit“ i-ar fi putut suna ca o insultă sau ca o aluzie prietenului tînăr și drăgălaș al Colonelului Dipa. În schimb, făcu o plecăciune cu o politețe prefăcută.

— Cer iertare Maiestății Sale, spuse el. Însă tot sînt curios, adăugă Will pe un alt ton. Îmi dai voie ? Puse o mîna pe servieta umflată.

Murugan ezită un moment, apoi se forță să rîdă.

— Hai, uită-te !

— Ce mai ceaslov ! Will scoase cărțoiul voluminos din geantă și îl așeză pe masă. „Sears, Roebuck & Co“, citi el cu voce tare. „Catalogul de primăvară-vară“.

— E de anul trecut, spuse Murugan, parcă scuzîndu-se. Dar nu cred că s-au schimbat prea multe de atunci.

— Aici te înșeli, îl asigură Will. Dacă stilurile nu s-ar schimba complet în fiecare an, n-ar mai exista nici un motiv pentru care să cumperi

lucruri noi înainte ca acelea vechi să se uzeze. Nu înțelegi principiile de bază ale consumismului modern.

Deschise la întâmplare. „Pantofi moi, din postav, cu talpă ortopedică“. Deschise o altă pagină și găsi descrierea și imaginea unui sutien „Șoaptă în Roz“ din bumbac dacron și pima. Întoarse pagina și aici, *memento mori*, găsi ceea ce cumpărătoarea sutienului avea să poarte peste douăzeci de ani: „Corset ondulat cu curele pentru a susține abdomenul lăsat“.

— Devine interesant abia pe la sfârșitul cărții, spuse Murugan. Are o mie trei sute cincizeci și opt de pagini, adăugă el ca o precizare. Imaginează-ți! O mie trei sute cincizeci și opt!

Will sări peste următoarele șapte sute cincizeci de pagini.

— A, așa mai merge, spuse el. „Faimoasele noastre revolvere de calibru 22 și puști automate“. Și tot aici, puțin mai departe, se găseau ambarcațiunile din fibră optică, tot aici motoarele High Thrust Inboard, tot aici un Outboard de 12 CP la doar 234, 95 de dolari, iar rezervorul era inclus. E extraordinar de generos!

Dar Murugan, în mod evident, nu se pricepea la navigație. Luând cartea, întoarse nerăbdător alte câteva pagini.

— Privește acest motoscuter în stil italian! Și, în timp ce Will privea, Murugan citi cu voce tare: „Acest Speedster zvelt consumă un galon de combustibil la 110 mile“. Imaginează-ți! rosti entuziasmat Murugan, a cărui față, în mod obișnuit bosumflată, acum strălucea. Și un galon poate ajunge pentru 60 de mile cu această motocicletă de 14, 5 CP. Și e garantată la 75 de mile pe oră – *garantată!*

— Remarcabil! spuse Will. Cartea asta nemai-pomenită ți-a trimis-o cineva din America? îl întrebă apoi curios.

Murugan clătină din cap.

— Mi-a dat-o Colonelul Dipa.

— Colonelul Dipa?

Ce cadou ciudat din partea lui Hadrian pentru Antinous! Will privi din nou imaginea motocicletei și apoi din nou chipul strălucitor al lui Murugan. Îi pică fisa; scopul colonelului se dezvăluia de la sine. *Șarpele m-a amăgit, și am mâncat din pom*¹. Pomul din mijlocul grădinii se numea Pomul Bunurilor de Larg Consum, iar pentru locuitorii oricărui paradis subdezvoltat gustul cel mai firav al fructului său, pînă și numai vederea celor o mie trei sute cincizeci și opt de frunze ale sale, avea puterea de a aduce cunoașterea rușinoasă cum că, industrial vorbind, erau goi pușcă. Viitorul Raja al Palei era împins să-și dea seama că nu era nimic mai mult decît conducătorul fără pantaloni al unui trib de sălbatici.

— Ar trebui, spuse Will, să importi un milion de astfel de cataloage și să le distribui – gratis, bineînțeles, ca pe anticoncepționale – tuturor supușilor tăi.

— De ce?

— Ca să le deschizi apetitul pentru bunuri. Vor începe apoi să vocifereze cerînd progres: puțuri de petrol, armament, Joe Aldehyde, tehnicieni sovietici.

Murugan se încruntă și clătină din cap.

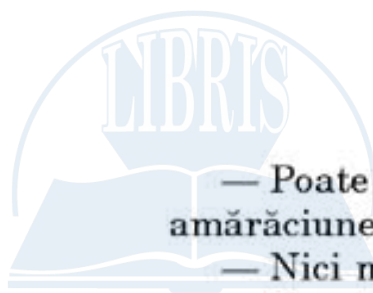
— N-ar funcționa.

— Vrei să spui că nu ar fi tentați? Nici măcar de zveltul Speedster sau de sutienul „Șoaptă în Roz“? Incredibil!

---

1. Geneza, 3, 13.

— Poate părea incredibil, spuse Murugan cu amărăciune, dar e adevărat. Nu-i interesează.

— Nici măcar pe cei tineri?

— Cu atât mai puțin pe cei tineri, aș spune.

Will Farnaby își ciuli urechile. Această lipsă de interes era profund interesantă.

— Poți ghici de ce? întrebă el.

— Nu ghicesc, răspuse băiatul. Știu. Și, ca și cum s-ar fi hotărât dintr-odată să pună în scenă o parodie a mamei sale, începu să vorbească pe tonul unei indignări justițiare care era absurd de nepotrivit vârstei și înfățișării lui: Pentru început, sînt mult prea ocupați cu... ezită, apoi cuvîntul detestat fu șuierat cu o emfază plină de dezgust: Cu *sexul*.

— Dar toată lumea e ocupată cu sexul. Ceea ce nu împiedică pe nimeni să tînjească după scutere zvelte.

— Sexul e diferit aici, insistă Murugan.

— Din cauza acelei yoga a iubirii? întrebă Will, amintindu-și expresia încîntată de pe chipul asistentei celei micuțe.

Băiatul dădu din cap.

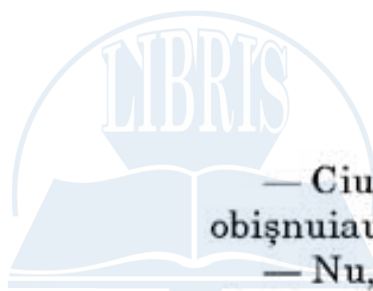
— Au ceva care-i face să creadă că sînt perfect fericiți și nu mai vor nimic altceva.

— Ce nație binecuvîntată!

— Nu-i nimic binecuvîntat în asta, se răsti Murugan. E doar ceva prostesc și dezgustător. Nu există progres, doar sex, sex, sex. Și, bineînțeles, drogul acela tîmpit care li se dă tuturor.

— Drog? repetă Will cu oarecare uimire. Drog, într-un loc în care Susila spusese că nu există dependenți? Ce fel de drog?

— E luat din ciuperci. *Ciuperci*! făcu Murugan pe un ton care era o caricatură comică a tonului vibrînd de spiritualitate scandalizată al lui Rani.

— Ciupercile alea roșii și drăguțe pe care obișnuiau să se așeze piticii?

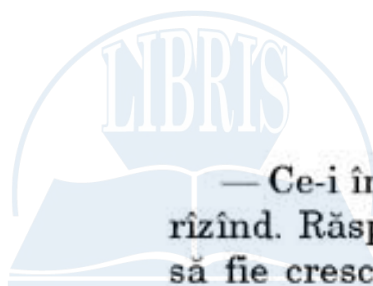
— Nu, astea sînt galbene. Oamenii mergeau altădată și le culegeau din munți. Acum chestiile astea sînt cultivate în răsadurile speciale pentru ciuperci din Stațiunea Experimentală de la mare altitudine. Drog cultivat științific. Drăguț, nu-i așa?

O ușă fu trîntită și se auzi zgomot de voci și pași care se apropiau pe coridor. Brusc, spiritul indignat al lui Rani își luă zborul, iar Murugan făcu încă o dată pe școlarul bîntuit de muștrări de conștiință, încercînd pe furiș să-și ascundă poznele. Cît ai clipi, *Ecologia elementară* luase locul lui Sears, Roebuck, iar servieta suspect de umflată fu aruncată sub masă. O clipă mai tîrziu, gol pînă-n brîu și strălucind de sudoarea muncii, ca de bronz dat cu ulei în soarele amiezii, Vijaya intră cu pași mari în încăpere. În spatele lui venea doctorul Robert. Cu aerul unui student model, întrerupt în mijlocul lecturii de către intruși veniți din lumea frivolă de afară, Murugan își ridică privirea din carte. Amuzat, Will își reluă imediat, cu tot aplombul, rolul care-i fusese conferit.

— Eu sînt cel care a ajuns prea devreme, spuse el ca răspuns la scuzele lui Vijaya pentru întîrziere. Urmarea a fost că tînărul nostru prieten, aici de față, n-a putut să-și continue lecțiile. Am vorbit de ne doare gura.

— Despre ce? întrebă doctorul Robert.

— Despre toate. Verze, regi, motoscutere, abdomene lăsate. Iar atunci cînd ați intrat, tocmai abordasem tema ciupercilor. Murugan îmi povestea despre ciupercile care sînt folosite aici ca materie primă pentru droguri.

— Ce-i într-un nume?¹ spuse doctorul Robert rîzînd. Răspuns: practic totul. Avînd ghinionul să fie crescut în Europa, Murugan îl numește drog și resimte în privința asta toată dezaprobarea pe care, prin reflex condiționat, i-o trezește acest cuvînt murdar. Noi, din contră, îi dăm niște nume bune – medicamentul-*moksha*, revelatorul realității, pastila adevărului și frumuseții. Și știm, ca urmare a experienței directe, că aceste nume bune sînt pe deplin meritate. În timp ce tînărul nostru prieten, aici de față, nu are o cunoaștere directă a substanței și nu poate fi convins să încerce. Pentru el, este un drog, iar drogul este ceva de care, prin definiție, orice persoană decentă se ferește.

— Ce are de spus Înălțimea Sa? întrebă Will. Murugan clătină din cap.

— Nu-ți oferă decît o mulțime de iluzii, mormăi el. De ce să mă abat de la calea mea, ca să fiu prostit?

— Chiar așa, de ce? spuse Vijaya cu o ironie amuzată. Luînd în considerare faptul că, în condiția ta, doar tu, singurul din toată rasa umană, nu ești prostit niciodată și nu ai niciodată iluzii legate de ceva.

— Nu am spus asta niciodată, protestă Murugan. Tot ce vreau să spun este că nu vreau nimic din falsa voastră *samadhi*.

— De unde știi că e falsă? întrebă doctorul Robert.

— Pentru că oamenii ajung la experiența adevărată după ani și ani de meditație și *tapas* și... ei bine, știți și voi – fără să fie cu femei.

---

1. Aluzie la un vers din *Romeo și Julieta* de William Shakespeare.